

til de „store“ bundgarn, er foreslået forhøjet til 75 m, idet man mener de store bundgarn bør have en stærkere beskyttelse.

Stk. 5. Bestemmelsen er ny og afhjælper den hidtidige mangel på bestemmelser om sideafstanden mellem „små“ bundgarn indbyrdes.

Stk. 6 svarer til SL § 17, stk. 6, dog er afstanden forhøjet fra 50 til 75 m med undtagelse af den indbyrdes afstand mellem ruserækker.

Stk. 7 svarer til SL § 17, stk. 7.

Stk. 8. Bestemmelsen er ny og tilsigter at give de stående redskaber en tiltrængt beskyttelse mod beskadigelser som følge af andet fiskeri i umiddelbar nærhed af redskaberne.

Stk. 9 svarer til SL § 17 stk. 8. De hidtidige bestemmelser om ansvaret for det fjernede redskab indtil dets aflevering til ejeren er udgået, således at spørgsmålet overlades til løsning efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Det er samtidig tydeliggjort, at den endelige afholdelse af omkostningerne ved bortfjernelse af de ulovligt stående redskaber påhviler ejeren af det fjernede redskab, respektive brugeren, uden at der i givet fald bliver tale om et solidarisk ansvar.

Til § 12.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 4, stk. 1. Mindstestørrelsen for redskaber, der omfattes af de heromhandlede, særlige regler for indtagelse og benyttelse, er foreslået sat ned fra 25 m til 20 m i ringen.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny. Medens tilkendegivelse af, at en bundgarnsplads ønskes indtaget, hidtil har skullet ske ved en afmærkning på selve pladsen eller på den nærmeste strandbred, jfr. SL § 4, stk. 2, foreslås det nu, at tilkendegivelsen sker ved anmeldelse til fiskerikontrollen. Afmærkning på stedet kan være forbundet med praktiske vanskeligheder og i bevismæssig henseende er en anmeldelse til fiskerikontrollen at foretrække, idet afmærkningen på pladsen kan gå tabt eller fjernes af uvedkommende, eller som det er sket, fjernes med vilje af andre fiskere. Den, der har foretaget afmærkningen, stilles herved bevismæssigt meget dårligt, medmindre afmærkningen er sket i vidners nærværelse.

Stk. 4. Bestemmelsen er ny og giver sikkerhed for, at alle anmeldere får adgang til at fremsætte deres ønsker overfor fiskerikontrollen, der søger at opnå en frivillig ordening, for så vidt en sådan ikke allerede lokalt måtte være opnået. Opnås enighed ikke, foretages lodtrækning.

Stk. 5 svarer til SL § 4, stk. 2, næstsidste og sidste punktum. Aldersgrænsen for deltagelse i lod-

trækning er i overensstemmelse med fiskeriorganisationernes ønske foreslået hævet fra 18 til 21 år.

Stk. 6. Den i praksis almindeligt anvendte lodtrækningsform er den såkaldte „serielodtrækning“. Da denne form for lodtrækning virker hensigtsmæssig og giver størst opnåelig retfærdighed foreslås det i stk. 6, at serielodtrækning skal bringes i anvendelse, med mindre $\frac{2}{3}$ af deltagerne i lodtrækningen ønsker anden lodtrækningsform.

Stk. 7 svarer til SL § 4, stk. 4. Bestemmelsen tager i den foreslåede form sigte alene på det forhold, at en fisker ved den årlige erhvervelse af ledige pladser erhverver flere, end han kan og vil bruge. Har afgivelsen ikke fundet sted inden de i stk. 9 fastsatte frister for markering af redskabets hovedpæl, foreslås fulgt den almindelige regel om fri adgang til besættelse af pladsen resten af det pågældende år svarende til, hvad der efter stk. 12 gælder, når en fortrinsret til en plads opgives eller fortabes efter et eller flere års udnyttelse af fortrinsretten, men inden dennes udløb. Hvis den, der i henhold til stk. 7 afgiver en plads, har været eneansmelder, bliver der ifølge forholdets natur ikke tale om lodtrækning og reglen i stk. 12 kommer umiddelbart i anvendelse.

Stk. 8. Bestemmelsen er ny og har til formål at sikre, at der altid på fiskerikontrolstationerne findes kortmateriale til orientering for interesserede fiskere. Disse kort har man ikke ment at kunne tillægge retsvirkning med hensyn til pladsernes nøjagtige placering, men kun med hensyn til antallet af garn i bundgarnsrækkerne. Dette får betydning, hvor indehavere af bundgarnspladser, som ligger i forlængelse af hinanden, har udnyttet fiskeriet med f. eks. ét garn. Efter fortrinsrettens ophør eller ved ledighed af anden årsag vil kortmaterialet være afgørende for, om hvilket antal pladser lodtrækning om nødvendigt skal foregå og for hver enkelt plads's nummer i rækken.

Stk. 9 svarer til SL § 4, stk. 3, 1. og 3.-5. pkt. Den hidtidige fortrinsret for bundgarn over 38 m i ringen er foreslået forhøjet fra 3 til 6 år og for bundgarn mellem 20 og 38 m i ringen er foreslået indført en 3-årig fortrinsret. En sådan forhøjelse af åremålet for fortrinsretten må skønnes rimelig, når henses til de efterhånden meget betydelige udgifter, der er forbundet med etablering af bundgarnsfiskeri, ikke mindst efter almindelig ibrugtagning af redskaber, forarbejdet af dyrere kunststoffer. Sådanne redskaber er på den anden side betydeligt mere slidstærke end de tidligere anvendte redskaber af bomuldsgarn og en fortabelse af fortrinsretten forinden opslidning af disse dyrere og til de lokale forhold afpassede redskaber vil derfor